

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 020446 17 Кж 4
Бања Лука, 06.11.2017. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптужене Б.Б., због постојања основане сумње да је починила кривично дјело насиље у породици или породичној заједници из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптужене адвоката М.П., из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020446 17 Кв 5 од 27.10.2017. године, у сједници вијећа одржаној дана 06.11.2017. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптужене Б.Б., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020446 17 Кв 5 од 27.10.2017. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 020446 17 Кв 5 од 27.10.2017. године, утврђено је да нису престали разлози за притвор према оптуженој Б.Б., против које се пред тим судом води кривични поступак по оптужници Окружној јавног тужилаштва у Бањој Луци број Т13 0 КТ 0035325 17 од 22.06.2017. године, због кривичног дјела насиље у породици или породичној заједници из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС).

То рјешење донесено је у поступку контроле оправданости притвора која се врши по истеку два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору, а због постојања притворског разлога из члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске” број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптужене, због битне повреде одредаба кривичног поступка и због погрешно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи, притвор укине и оптужена одмах пусти на слободу или да се исто преиначи тако што ће се оптуженој умјесто притвора, одредити мјере забране из члана 185. и

186. ЗКП РС или да се рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући спис, побијано рјешење и жалбу, одлучено је као у изреци овог рјешења из сљедећих разлога:

У основи, жалбом се оспорава постојање основане сумње да је оптужена починила кривично дјело за које се терети, а такође се оспорава и правилност чињеничних утврђења, па слиједом тога и закључак првостепеног суда о даљој потреби примјене мјере притвора по успостављеном притворском разлогу.

Неосновани су жалбени приговори којима се оспорава постојање основане сумње да је оптужена починила кривично дјело за које се терети, јер насупротив аргументима из жалбе, основана сумња потврђена је бројним доказима приложених уз предметну оптужницу, као и доказима изведеним у досадашњем току главног претреса, а то су прије свега искази саслушаних свједока А.Р., Р.Р., Н.М., С.Т. и Д.Н., који су блиске комшије оптужене и оштећеног, а који су након извршења кривичног дјела први ушли у њихову кућу и затекли беживотног оштећеног у великој локви крви. Дакле, имајући у виду све те доказе, цијењене у образложењу побијаног рјешења, из којих побијано рјешење изводи закључак о постојању основане сумње да је оптужена починила кривично дјело насиље у породици или породичној заједници из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. КЗ РС, нема мјеста аргументима жалбе браниоца оптужене, заснованим на тврдњи о непостојању основане сумње.

Исто тако, аргументима изнесеним у образложењу жалбе не може се оспорити правилност чињеничних утврђења нити ваљаност датих разлога, садржаних у образложењу побијаног рјешења за постојање посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, јер је побијано рјешење дало ваљано образложење из којег произилази зашто би боравак оптужене на слободи представљало ванредне околности због којих би могло доћи до ремећења јавног реда, па образложење за даље егзистирање овог притворског разлога, прихвата и овај суд. Све околности наведене у побијаном рјешењу, које се односе на начин и околности под којима је дјело извршено, као и његове посљедице и по оцјени овог суда указују на висок степен друштвене опасности дјела и извршиоца и представљају ванредне околности, које би у случају пуштања оптужене на слободу, за резултат имале стварну пријетњу нарушавања јавног реда, првенствено у мјесту гдје је дјело извршено.

Дакле, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС и овај суд налази да се нису измјениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења и које оправдавају даљу примјену мјере притвора.

Стога залагање жалбе да се побијано рјешење укине, односно да се преиначи и оптужена пусти на слободу, односно, да јој се умјесто притвора, одреде мјере забране, није основано.

Како из наведених разлога жалба није основана, ваљало је исту одбити на основу члана 337. став 3. ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић